

Slečna závist

Aleš Brichta

1. Ta dívka u oltáře, co pohled tvůj teď váže
skrýt závist zkouší za vlastním bohatstvím.
Má krásu, moc i slávu, přesto vidíš, že se trápí,
když tvář zakrývá jí závoj tkanej z černejch pavučin.

Mezihra...

Áá...

2. Proč přišla takhle zrána a co si žádá u pána,
že svíčku drží v dlaních, tiše obchod nabízí.
Bože vyslyš moje přání, jak neřekneš svý ano mi,
tak ďáblu ruku podám, když mi pomoc přislíbí.

Mezihra:

Áá...

3. No jen řekni, dám ti to co chceš, já věřím, ty to dokážeš,
slib krví potvrdím, jen dej ať nikdo nemá víc.
Mě pálí, když je kdokoli s víc štěstím se vším cokoli,
co zrovna nemám já, ať radši sama nemám nic.

Mezihra:

Áá...

4. Teď otáčí se s nevolí, jak ďáblu podpis zabolí,
už do rysů jí kreslí vrásky z duše šedivý.
Pak konečně k nám promluví, skřek havraní tu zakrouží
a mezi námi hledá, svoji oběť vybírá.

Když ne mě radši nikomu a slova nejsou k ničemu,
to slečna závist vstoupila zas do někoho z nás.

Mezihra:

3x Áá...